

inden det Tidspunkt kommer, da Skatten skal betales, saaledes at det rette Forhold til den Tid ikke er til Stede. Men herved bliver Skønsfølelsen hos de Mænd, der ikke er inde i disse Forhold, i nogen Grad stødt, og det mener jeg i langt højere Grad vilde blive Tilfældet, hvis Indkomsterne skulde virke 4—5 Aar frem i Tiden. Jeg tror derfor ikke, det er tilraadeligt at forsøge noget i den Retning, men det bliver der jo heller ikke Tale om ved denne Lejlighed.

Hvad Brugsforeningernes Skat angaar, kan jeg slet ikke indse, at der er noget reelt Grundlag for et saadant Krav. Det er ikke saaledes, som man synes at mene, at der her er Skattekilder, som slet ikke udnyttes; Brugsforeningsuddeleren og det Personale, som har sin Beskæftigelse og sit Levebrød ved Brugsforeningen, bliver beskattet i Lighed med alle andre Skatteborgere, og dersom Medlemmerne faar Fordel af den Sammenslutning, de har dannet, vil det jo give sig Udslag i den enkeltes Status og saaledes ogsaa i hans Skat.

Hvad Konkurrencen angaar, udtalte Mindretallets Ordfører (J. Chr. Møller), at Forholdet mellem Brugsforeningerne og Købmændene var ganske urimeligt. Jeg kan slet ikke forstaa, at der er noget forkert der. Hvis en Købmand kalkulerer sine Varer saaledes, at han ikke faar større Fortjeneste end nødvendigt for at holde Forretningen gaaende, paa samme Maade som Brugsforeningsuddeleren gør det, bliver Skatten heller ikke større, og hvis han kalkulerer saaledes, at Fortjenesten bliver større, er der ikke noget som helst at sige til, at ogsaa Skatten bliver større. Jeg vil derfor fraraade at stemme for Mindretallets Ændringsforslag, og jeg vil, som jeg ogsaa gjorde i Udvalget, anbefale Mindretallet at tage Ændringsforslaget tilbage, da det jo ikke synes at finde stærk Tilslutning her.

Peder Hedebøl: Den ærede Ordfører for det konservative Mindretal (J. Chr. Møller) udtalte, at Brugsforeningerne paafører de handlende en stor Konkurrence. Det er en helt anden Melodi end den, man ofte hører; thi naar man i andre Forbindelser angriber Brugsforeningerne, hedder det ligesom for øvrigt om kommunale og offentlige Virksomheder i Modsætning til private, at de har en dyr og daarlig Ad-

ministration. Det er ikke rigtigt. Hvad Administrationen angaar, er det utvivlsomt i allerhøjeste Grad urigtigt, at den er daarlig ved den kooperative Bevægelse, derom vidner den Blomstring, som den har opnaaet. Ser man Fællesforeningens mægtige Bygning paa Islands Brygge, og hvad dertil er knyttet, er det ikke Udtryk for en daarlig Administration, men tværtimod for en god, og ser man paa det tilsvarende for Byernes Vedkommende, paa, hvad Hovedstadens Brugsforening har udrettet her i København i de faa Aar, den har eksisteret, og hvad den har ført til i Retning af Fabriksanlæg, Fundamentering og Opbygning af en stor og mægtig Administration, maa det absolut være Udtryk for en sund, god og omsigtsfuld Ledelse. Derimod er det ganske sikkert rigtigt baade med Hensyn til kooperativ og offentlig Virksomhed, at den er noget dyrere i sin Administration end den private. Ved Handelsvirksomhed med Butik i Byen lønner de private Butiksindehavere ganske sikkert ofte deres Personale aldeles skandaløst, saa daarligt, at naar man faar sig det forelagt, kan man vanskeligt tro paa, at det er rigtigt; men ved nøjere Undersøgelse viser det sig Gang paa Gang, at der her kan vises Eksempler frem paa en ganske ublufærdig og blodig Udbytning, medens den kooperative Bevægelse ifølge sin Natur paa det Punkt naturligvis er underkastet en stærk Kritik og maa opretholde og ønske at opretholde Lønninger, som ligger paa Toppen af det, der paa det paagældende Omraade kan ydes. Det ærede Medlem udtalte, at man havde sagt ham — det var sikkert meget forstandigt af det ærede Medlem at give det denne begrænsede Form —, at i København sælger Brugsforeningerne til alle og enhver. Dette er absolut urigtigt, de københavnske Brugsforeninger følger det Princip og har det fastlagt i deres Love kun at sælge til Medlemmer; det er en Paragraf i deres Grundlov. Saa er der sket dette, at private handlende eller andre, som har Ønske om at komme Brugsforeningerne til Livs, har iværksat en Spionage, en Bestræbelse for at konstatere noget ulovligt, har sendt Folk eller selv gaaet ind i Brugsforeningernes Butikker i den Hensigt at besnakke Personalet til at foretage en